બનામે ખુદા.

યુનીવર્સલ નાટક મંડળી.

નુરાની મોતી

નાટકના ગાયનો અને ટુંક સાર.

છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,

મંડળીના માલેકો.

મુંબઈ

ડાયરેકટર—એબાજ હુસેન.

મુનશી—મયોલાબખ્શ હમદમ.

આ પુસ્તક "ઇસ્લામ" પ્રેસમાં છાપ્યું છે

આવૃતિ બીજી.

[illegible]૨૪.

કીમત ચાર આના.

મુંબઇ—ઇસ્લામપુરા હેરરવાલા બિલ્ડીંગ, "ઇસ્લામ"
પ્રિંટીંગ પ્રેસમાં, મુન્શી ફતેહખાન અહમદખાને છાપ્યું
અને મુંબઈ-મરચન્ટ એન્ડ કું૦ એ લેમીંગ્ટન રોડ
પર પ્રસિદ્ધ કર્યું

પ્રસ્તાવના.

“ હુએ આસકા બાપ, ઔર નીરાસકી મા, ”
“ હોતેકી બહેન, મુસીબતકા દોસ્ત, દુનીયામે ”
“ જોરૂ હો સાથ, પઐસા રહે ગાઠ, ’
“ જાગે સો પાવે, સોએ ગવાએ, દુનિયામે ”

વ્હાલા પ્રેક્ષકો, સાધુના આ મોતી જેવા નુરાની શબ્દોની કીંમત કેમ આકી શકાય? ખરેખર, દુનિયામા એમજ છે, આ જગતમા ફકત આસનોજ બાપ છે પણ માતા! અહા માતા! બાપ, ભાઇ, બેહેન, બાયડી, બચ્ચા છોકરા ભલે આપના ઉપર પ્રેમ કરે, પછી તે પ્રેમ સ્વાર્થી હોય કે શુદ્ધ હોય તે તો તેમનુ મન તથા ભગવાનજ જાણે! પણ માતાના પ્રેમની તુલના જગતની કોઇ પણ મોલ્યવાન વસ્તુ કરતા પણ વધારે શ્રેષ્ઠ હોય છે દીકરાનુ દુખ જોઇ કોણ એવી સુણા હઇયાની માતા હશે કે જેને દુખ ન ઉપજે? અને-બેહેન તો ભાઇ પાસેથી કઇ પ્રાપ્ત થવાની આશા રાખે છે તેથીજ તે પોતાને બેહેન તરીકે મનાવે છે–બાકી ભાઇ તરફથી ઓછુ પડતા આખ ફેરવતા શી વાર? ખરો મીત્ર તેનેજ ગણવો કે જે સકટમા સહાય કરે, બાકી તો બધા મોઢેના દોસ્તો ગણવા સ્ત્રી પતીની સાથે હોય તોજ તે માનપાત્ર ગણાય છે અને પઇસો જો ગાઠે હોય તોજ પ્રસગાનુસાર કામ આવે, તેમજ જાગે સો પાવે ઔર સોએ ગવાએ, એ સીદ્ધાત પણ સ્પષ્ટ છે

ઉપલાજ દોહાના આધારે ત્રીસ વર્ષ પેહેલ્લા મુબઇમા પાટણુકર સગીત નાટક મડળીએ સત્ય વીજયના નામથી મરાઠી નાટક ભજવી બતાવ્યો હતો, અને તે દક્ષિણીઓમા પ્રશસાપાત્ર ઠરી ચુકયો હતો ત્યાર પછી થોડા વર્ષ રહીને

ગેઈટીવાળી મુંબઈ નાટક મંડળીએ તેનુ ગુજરાતીમાં જય રાજના નામે અનુકરણ કર્યું હતુ, તે પણ યશસ્વી પુરવાર થયુ હતુ ત્યાર બાદ કેટલા વર્ષ રહીને સ્વર્ગસ્થ કાવસજી પાલનજી ખટાઉએ કલકત્તામા હીન્દીમા ભજવ્યો હતો ત્યા પણ આ નીતીમય દોહાએ ઠીક કીર્તી મેળવી હતી આજે અમે પણ એજ મૌલ્યવાન નુરાનીમોતીના આધારે અમારી કંપનીની શરૂઆત કરીએ છીએ, આશા છે જે આ અમારો પહેલ્લો પ્રયાસ ગુણ તેમજ દોષોથી ભરપુર હશે, તો પણ પ્રેક્ષકો ક્ષીરહંસન્યાયથી ગ્રહણ કરી અમને ઉત્તેજન આપશે

મેસર્સ મરચન્ટ એન્ડ કંપની.

નાટકના પાત્રો.

નીતીસેન	નાટકનો નાયક
સાધુ	નીતીસેનનો માર્ગદર્શક
શામદાસ	નીતીનો પીતા,
મુનીમ ..	મુનીમ
ચંદ્રસેન	નીતીનો સસરો
સુંદર શેઠ	ઝવેરી
બદરીદાસ	સુંદર શેઠનો મેહેતો
ન્યાયસેન	નીતિનો મિત્ર
હંસદત્ત	રાજા
જગદેવ	એક વૃદ્ધ ગ્રહસ્થ
છુટવા	જગદેવનો દીકરો
ગુટડુગોપાલ	એક મોજીલો યુવક.

સ્ત્રી વર્ગ.

શાન્તા	નીતીની માતા
હરમણી	નીતીની બેહેન
રાગીની	હરણીની દીકરી
પાર્વતી	નીતીની સાસુ
નલીની	નીતીની સ્ત્રી,
કમલકુમારી	રાજકુમારી
દેવલ	છુટવાની સ્ત્રી
તાડકા	છુટવાની મા

બનામે ખુદા.

નુરાની મોતી.

નાટકનો ટુંક સાર.

અંક પહેલો.

પ્રવેશ પહેલો:—ઇશ્વર સ્તુતી

પ્રવેશ બીજો:—સ્થળ-શામળદાસ ઝવેરીની દુકાન.

દોલતપર મરી ફીટેલો કંજુસ પિતા શામદાસનો ધર્માચારી પુત્ર નીતિસેન પાસે ગરીબ ખેડુતો આવી ગઉ-રક્ષા માટે એક હજાર રૂપિઆની માગણી કરે છે, નીતિસેન આપવાની ઇચ્છા દર્શાવે છે મુનિમ તેમ કરતા રોકે છે નિતીસેન તેની પરવા ન કરતા રૂપિઆ આપેછે એક સાધુ સંસારની બેવફાઇપર ગાતો આવેછે સાધુ બીજીવાર સાભ-વાનુ મુલ્ય દસ હજાર રૂપિઆ માગે છે મુનિમ પાછુ માથુ મારેછે નિતીસેન કિંમત આપી તેજ ભજન સાભળેછે. એટ-લામા શામદાસનુ આવવુ મુનીમ, દાનીપુત્ર નીતિસેન વિરૂદ્ધ વાતો સંભળાવી કંજુસ પિતાને ઉશ્કેરે છે શામદાસ તેને ઘર તજી જવા આજ્ઞા કરે છે. નીતિસેનની માતા શાન્તિનુ આગમન પતિ–પત્નિ વચ્ચે તકરાર—સંપત્તીપર મરતો પિતા ધનને પુત્ર કરતા વધુ સમજે છે, પુત્રને માતા તરફથી એક લાડુની ભેટ. માતા પુત્ર વચ્ચે દુ ખભરી જુદાઇ

પ્રવેશ ત્રીજો—કોમીક

ગટટુ ગોપાલ નામનો એક મોજીલો યુવક, સોળ વરસની કન્યા દેવલ કે જેના લગ્ન દસ વરસના છોકરા સાથે થયા છે, તેના પર મુગ્ધ બની તેની શોધમા ફરે છે દેવલનુ પાણી ભરી પાછુ ફરવુ અરસપરસ પ્રેમ ચેષ્ટા.

પ્રવેશ ચોથો:—સ્થળ-હરમણીનુ ઘર

હરમણીની પુત્રી રાગણીનુ સખીઓ સાથે નદીમા રમતા નજરે પડવુ. નીતિસેનનુ ભીખારી હાલતમા ત્યા આવવુ ધન પર મરતી બહેન, ભાઈને આવી ખરાબ સ્થતિમા જોઇ તેને ધીકકારી કાઢવુ, નીતિસેનની વીનવણી–બદલામા ભાઈને સુકી રોટલીના ટુકડા આપી તુચ્છકારી કાઢી ઘરમાથી બહાર હાકી કહાડવો

પ્રવેશ પાંચમો:—સ્થળ ચદ્રસેનનુ ઘર

નીતિસેનના શ્વસુર ચદ્રસેનનુ પોતાની પત્નિ પાર્વતી સાથે શામદાસનો પત્ર વાચતા દાખલ થવુ. નીતિસેનનુ ભીખારી હાલતમા "વિશ્વાસ" નામ ધારણ કરી એને ત્યા નોકરી રહેવા આવવુ, ચદ્રસેનને દયા આવવાથી તેને ન ઓળખતા નોકર તરીકે રાખવુ

પ્રવેશ છઠ્ઠો:—કોમીક.

વૃદ્ધ જગદેવ પોતાની સ્રી તાડકાની બેવકુફીપર અફસોસ કરતા દાખલ થવુ. જુના વિચારો ધરાવતી તાડકા બાળક છુટવાને જલદી જવાન બનાવવાની આશા આપવી દેવલનુ સુદરભટ્ટ સાથે સામરે આવવુ છુટવાનુ તેને જોઇ ગભરાવવુ

પ્રવેશ સાતમો:—સ્થળ, નલિનીનુ શયન- ગૃહ.

નીતિસેનની પત્નિ નલિની નવા નોકર વિશ્વાસ (નામ બદલી રહેલો નીતિસેન) પર મોહી પડે છે અને પોતાના

ખરા દીલની લાગણી જાહેર કરે છે નીતિસેન ઉશ્કેરાય છે નલિની લાલચમા પોતાની કિંમતી વિંટી આપે છે નીતિસેન વિંટીનો સ્વીકાર કરે છે પોતાની પત્નિને આવી બેવફા જાણી તેણી પ્રત્યે ફીટકાર વરસાવે છે નલિની ઉશ્કેરાઇ જાય છે નીતિસેન ક્રોધી બની ગુસ્સાના આવેશમા નલિનીનુ ગળુ દબાવે છે શોર બકોર સાભળી અદરથી ચદ્રસેન દોડી આવે છે નલિની પોતાની પતિવૃતાપર હાથ નાખવાનો ખોટો તહોમત નીતિસેનપર મુકે છે ચદ્રસેન નીતિસેનને મારી નાખવાનો હુકમ કરે છે

ટેબ્લો

અંક પહેલો સમાપ્ત.

અંક બીજો.

પ્રવેશ પહેલો:—સ્થળ-જંગલ

ચદ્રસેનની આજ્ઞાનુસાર જલ્લાદોનુ જંગલમા નીતિસેનને વધ કરવા લઈ આવવુ ભુખ તરસથી પીડાતો નીતિસેન પ્રેમાળ માતા શાન્તિનો આપેલો લાડુ છેલ્લી સમયે ખાવાની ઇચ્છા દર્શાવવી લાડુમાથી ચાર અણમોલ મોતીનુ નીકળવુ એમાથી બે મોતી જલ્લાદોને આપવા માટે નીતિસેન કહે છે અને જલ્લાદોને આ ખુની ધધો છોડી સન્માર્ગ ગ્રહણ કરવા સદબોધ આપવુ જલ્લાદોનુ નીતિસેનના આવા ઉંચા ઉદ્દેશો જોઇ તેને જીવિતદાન આપી ચાલ્યા જવુ સંત પુરૂષ સાધુનુ આગમન નીતિસેનને ઉપદેશ કરી પ્રસાદ આપી ચાલ્યા જવુ

પ્રવેશ બીજો:—કોમીક

તાડકા, લાડકવાયા બેટા છુટવાને સ્નેહ પાઠ શીખવે છે પત્થર પર પાણી છુટવો પત્નિ કરતા માતા સાથે રહેવા ખુશી દેખાડે છે, બુઢો જગદેવ તથા દેવલનો અફસોસ

પ્રવેશ ત્રીજો:—સ્થળ-સુંદરદાસ જવેરીની દુકાન

લાડુમાંથી નીકળે'ા ચાર મોતીમાથી એક મોતી નીતિસેનનુ સુંદરદાસ ઝવેરીની દુકાને વ્હેચવા જવુ લુચ્ચો સુંદરદાસ નીતિસેનને ભીખારી હાલતમા જોઇ મોતી પોતાનુ છે એમ કહી ચોરીનો ખોટો તહોમત મુકવુ નીતિસેનનુ પોલીસને શરણે થવુ

પ્રવેશ ચોથો:—સ્થળ—ન્યાય કચેરી

કોર્ટમા મુકદમાનુ નીકળવુ આરોપી નીતિસેન પોતે નિર્દોષ હોવાનો દાવો કરેછે કોર્ટ, કોઇ સધ્ધર આસામીની જામીનગીરી માગે છે, નીતિસેન બચપણના દોસ્ત ન્યાયસેનનુ નામ બતાવે છે ન્યાયસેને આવી જામીનગીરી આપવી. નીતિસેન પોતાના પાસે રાખેલા બીજા ત્રણ વધુ મોતી પુરાવામા રજુ કરેછે કોર્ટ માન સાથે છોડી દે છે સુંદરદાસ ઝવેરીને પકડવનો હુકમ ચોરને પોટલે ધુળની ધુળ

પ્રવેશ પાંચમો:—કોમીક

વૃધ્ધ જગદેવને છુટવાની નાની વયપર અફસોસ. છુટવો આવી એક પંડીત કે જે નાનાને જવાન બનાવવાની શકિત ધરાવે છે એવા મહાપુરૂષ આપણા ગામમા પધાર્યા છે એવી ખુશખબર આપવી ગટ્ટુગોપાલનુ પંડીતના વેશમા આવવુ, અને દેવળને નસાડી જવાની યુકતી રચવી

પ્રવેશ છઠ્ઠો:—સ્થળ-રાજકુમારી કમળકુમારીનુ શયનગૃહ

એક જાદુગર રાજકુમારીપર મોહી પડેછે અને પોતાની મોહ જાળમા ફશાવવા નીર્દોષ બાળાપર સીતમ ગુજારે છે રાજા પુત્રીની આવી દયાજનક હાલત જોઇ અફસોસ કરે છે સેનાપતી શહેરમા એક મહા પુરૂષ આવવાની ખબર આપે છે નીતિસેનનુ સાધુના વેશમા આવવુ ગુરૂએ આપેલા પ્રસાદને જાદુગરપર અજમાવવુ જાદુગરનુ બળી ભસ્મ

થવું' રાજાની શરત એ હતી કે, "જે કોઇ પુરૂષ મારી પુત્રીને જાદુગરના ફંદામાથી મ ગાવશે તેને હુ મા ા પુત્રી વરાવીશ" શરત અનુસાર નીતિસેન સાથે રાજકુમારીના લગ્નની તૈયારી

પ્રવેશ સાતમો:—સ્થળ-લગ્ન મ ડપ

રાજકુમારી કમળકુમારીના નીતિસેન સાથે લગ્ન આન દ

અ ક બીજો સમાપ્ત.

અ ક ત્રીજો.

પ્રવેશ પહેલો:—ચ દ્રસેનનુ ઘર

સ સારના સર્વે દુ ખો સહન કરીને નીતિસેનનુ સારી હાલતમા પોતાના શ્વસુર ચ દ્રસેનને ત્યા આવવુ આગળ ગુજરેલા બનાવોની યાદ અપાવવી નીલિનીએ આપેલી વિ ટી બતાવવી નીલિની પ્રત્યે સખત તીરસ્કાર વરસાવવો નીલિનીએ લજ્જા સહિત માફી માગવી અને પતિ સેવા માટે વચન આપવુ ઘણા લાબા સમય પછી પતિ-પત્નિ મેલાપ

પ્રવેશ બીજો:—કોમીક

રચેલી યુકતી અનુસાર ગટ્ટુગોપાલનુ દેવલને નસાડી લઇ જવુ બુઢા જગદેવ, તાડકા તથા છુટવાનુ હાય અફસોસ કરવુ

પ્રવેશ ત્રીજો:—હરમણીનુ ઘર

સારી હાલતમા પાછુ ફરી એક વાર નીતિસેનનુ બહેન હરમણીની મુલાકાતે આવવુ. નીતિસેનનો ઠાઠ જોઇ

લોભી બહેનનો ભાઇ તરફ ખોટો હેત. સારા સારા ભોજન મ ગાવી ખવડાવવા નીતિસેન સમય વિચારી સુકી રોટલીના ટુકડા બતાવી આગલો સમય યાદ અપાવવો હુરમણીના પતિની અજાયબી ભાઇ બ્હેન પ્રત્યે સખત તીરસ્કાર તથા ફીટકાર, અ તે માફી આપી ચાલી જવુ

પ્રવેશ ચોથો:—શામદાસનુ ઘર

પુત્ર વિયોગમા દીવાની બનેલી પ્રેમાળ માતા શાન્તિનુ બીમાર પડવુ શામદાસનુ પોતાની હાલતપર અફસોસ અ તે શાન્તિનુ બેભાનીની ઉઘમા પડવુ સર્વે તેને મૃત્યુ પામેલી સમજવી એટલામા પુત્ર નીતિસેન, નલિની, કમલ કુમારી વગેરેનુ દાખલ થવુ માતાને પરલોકવાસી જોઇ દીલ ગીર થવુ અને જીદગીનુ છેવટ લાવવા માટે આત્મહત્યા કરવાની કોશેશ મહા સાધુનુ આગમન નીતિસેનને આ પાપી કામ કરતા અટકાવવુ અને શાન્તિ સજીવન છે એમ જણાવવુ અ તે માતા-પુત્ર મિલન મ ગળ પ્રસ ગે રાજકુ-મારીની ઓળખાણ સર્વે ભેદનુ ખુલી જવુ આન દ

અ ક ત્રીજો સમાપ્ત.

બનામે ખુદા.

નુરાની મોતી.

૧

દાવર યાવર જાવેદા
તેરી સારી ન્યારી ન્યારી ગુલકારી દેખી શાન જાન.
આલમકી આસા તુહી આલમકા આધાર,
સચ્ચા તેરા નામ હય ઓર ઝુટા તેરા સંસાર
અંદર બાહર હર ઘરમે, નુર હએ અખતરમે
હો ગુલકારી નાથ મુરારી દે સુખકારી
સરવર બરતર તુ નીગેહબાન

૨

ક્રીસાન—ગૌમાતકા પાલનવાલા, સબ ઘરકા ઉજાલા
પરભુને ધનવાન બનાયા, હીન્દુ ધર્મ કો નહી ગવયા
અયસા દીલ નહિ કિસીને પાયા
દેખો ખેવનહારા પ્યારા

૩

સાધુ—હએ આસકા બાપ, ઓર નીરાસકી મા, દુનીયામે,
હોતેકી બહેન, મુસીબતકા દોસ્ત, દુનીયામે
જોરૂ હો સાથ, પએસા રહે ગાઠ દુનિયામે,
જાગે સો પાએ, સોએ ગવાએ, દુનીયામે

૪

શાંતી—રસ્તા સુખ મોક્ષકા તોરા ઇસકેહી હાત હએ
મન સોચ સમજ કછુ ધન નહી આવે-
કામ મરનકે બાદ ચીતામે પ્રાન પીયા રે

૫

શાંતી—બનકે જાલીમ તુ મેરી ગોદના ખાકમે મીલા
મામતાકી મારી એહ માતા દુખ ભરીયા,
ભીખાકો દામન પસારે હ એ,
મોરી બીનતી અકારત જાએ ન પીયા, પએર પરૂ
હો નહી સકતી જગતમે કોઇ દઓલત મેરી,
હએ એહી મેરી કમાઇ એહી ચાહત મેરી,
નવ મહીને જીસે ઇસ પેટમે રખકર પાલા,
ન લુટાવો, લુટાવો વોહ મુહબ્બત મેરી

૬

શાંતી—મુજ ઇન્દલીએ જારકી સભી હસરતોકો મીટા દીયા,
બેરહેમ બાગબાનને દામને ગુલ છુડા દીયા
દીલસે જો દીલ જુદા કીયા, હાએ ફલક એહ કયા કીયા
ગોદકે મેરે પાલેકો મુજસે જો યુ જુદા કીયા
જાવો સીધારો મેરી જાન, ઇશ્વર હો તુજપે મેહેરબાન
બીછડે હુવે મીલે ગે ફીર, કીતમતને ગર મીલા દીયા,

૭

દેવલી—મએ નુકીલી નારી નીરમલ પાનીકી ગગરી ભરતી
પાનકી ગગરી સરપર ધરતી રે
જાતી હુ મએ પાની ભરને
જોબન મેરા ફુટા હુએ પડતા
નખરેસે મએ નજર કરૂ જો
હાય હાય કહે હરએક મરતા

૮

રાગીની—સમય સબ યુહી બીતા જાય
આવેગા સગ કઓન હમારે જાવે સો આ જાય
છોટા બજરા સજા હમારા હીલતા ડુલતા જાય.
જુઇ ચમેલીકે હારોકા હીલના રહા લુભાય
ફ્હરાતી રેશમી પતાકા ધીમી હવા સુહાય
પશચીમકા આકાશ દેખીયે સધ્યા કાલ સમાય
નદીયા ભીતર બાલમ બજરા હીલતા ડુલતા જાય

૯

રાગીની—કગનવા, જીયરા કર ડાલે તેરે નદકે એહ લે લે,
ચાહો અગર તુમ ધનપતી કર ડાલે
મેરે મામુકો ગરવા લગાઉગી
ઓર શરબતકે પ્યાલે પીલાઉગી
અચ્છે અચ્છેસે ભોજન ખીલાઉગી
આર દીલકી મએ હસરત મીટાઉગી

૧૦

હરમણી—દીલપર નીઠુરાઇકા મારા તીર મોહે કારી
મહુ કએસે મએ બતા એહ,
ગએરત તજકર જીલ્લત ખારી
ભાઇ કહે તુઝે કઓન? છેદે સીના
ખાલી હાતોસે આયે, જીયા તુ મોરા જલાયે,
નાહી ઝેલુ બીપતવા એહ અયસી ભારી

૧૧

નલીની—સુર્ય હોતે અસ્ત સધ્યાકે સમય આહે ભરૂં,
દેરતક મએ દુરતક આકાશકો તાકા કરૂ
જમકે સોઉ રાતમે, રોઉ પડી એકાતમે,
તર કરૂ તકીયા, કહે કએસે અરી ધીરજ ધરૂ
મએ ન જાનુ કઓન અપના હુએ કીસે અપના કહું,
સબ યહા આવે, હસે, ચલદે, કહો કીસપર મરૂ
મએ ન જાને કીસલીએ જીતી હુ જીવન વ્યર્થ હુએ,
જબ નહી ભરતાર તો કયા સબકે મુહ તાકા કરૂ?

૧૨

નલીની—છએલા મોરે હીયામે બસી છબ તોગી
પ્યારી પ્યારી મતવારી
તન મન ધન સબસે મએ હારી
એહ મોહની મુરત હીરદે કે અબ મન્દરવામે
રાખુ છુપાએ દીનરયન ઓ દીલબરીયારે
તુને પ્રેમ કટારી મારી દીલપર મએ બલહારી
તેરી અદા પર તનકો ફીદાકર મનકો લુટાકર
જાન જહાનસે વારી

૧૩

સાધુ—નીપટ મેરા હુએ તોભી જાન પડતા ન મેરા હુએ,
નેહારૂ નીત્ય પર પરીચય ન અબતક ઉસકા પાયા હુએ
હ્રદયકે બીચ હુએ પર પાસ પાતા હુ નહી ઉસકો,
ઉસીકે ખોજમે અપનેકોભી મયને ગવાયા હુએ.
મીલે પલમે ફીર એક પલમે ન મીલતા હુએ અજબ
રમ હુએ,
મીલનમે ખોભી જાતા હુએ, બીરહામે મીલભી જાતા હુએ

૧૪

સાધુ—ઇસ સંસારમે, સકલ કાલકા બીછા હુએ ફન્દા
મતલબકા જાન બંદા
નામ ધામ હુએ નશ્વર માયા, દેહ રૂપ સબ ગન્દા,
સત્ય નામકા સાથ ન છોડે,
ભજન પ્રભુકા તુ કરલે અય પ્યારે

૧૫

દેવલ—મારો કારી કારી મોહે પ્રેમ કટારી મોરી જાન
છુટવા—જારી જારી મોહે માફ કરોજી ખાલા જાન
દેવલ—વારી વારી વારી તોપે છએલ બીહારી મોરી જાન
છુટવા—અરે હટજા પરે હટજા મોહે ના સતા
દેવલ—લેલુ ગોદમે લેલુ મએ તુમેહ લેલુ ગોદમે
છુટવા—માતાકો બુલાઉ મએ
દેવલ—ગોદમે ખીલાઉં મએ
છુટવા—પીતાકો સુનાઉ મએ
દેવલ—વારી તુમપર જાઉ મએ
છુટવા—જાવો મેરી નાની જાન
દેવલ—વારૂ તોપે અપના પ્રાન
છુટવા—જાતી હય હમારી જાન
દેવલ—બોસા દેદે મેરી જાન

૧૬

દાસીયાં—ગવાએ સજની રંગાયે દુખ રંગમે
હા હા રે હોવે સનસનાહટ, ઘબરાહટ અંગમે
જોબન રસ ઝુકી રહે મદન પવન તુફાન

૧૭

ઈશવરહી ઇસ કષ્ટમે મદદ કરે ઇસઆન
દેખોરી સખીરી સારી કમાલકે અ ગમે
હરી હરી ખડી ખડી દેખુ હુ મય પરભુકી શાન
અયસા કોઇ બીર હો જો બચાવે ઇસકી જાન.

૧૭

તાડકા—હમપે દયા કર લડડુ ખાકર ઇસકો જવાન બનાનાજી
ગુટ્ટુ—હા હા
દેવલ—ઠીક ઠીક
ગુટ્ટુ—યહાસે ચલકર મનતર પઢકર
છુટવા—મેરે પીતાકો ઔર માતાકો ચમતકાર દીખાનાજી
દેવલ—ગુટટુ ગુલ મએ બુલબુલ શયદાઇ
તાડકા—મએ ભી ધન દાન કરૂ તુમપર કુરબાન
મગર પુરા અરમાન કરો મેરા ઇસઆન
છુટવા—કદકો બઢાવ મેરે
તાડકા—મનકો સમઝાવ મેરે
દેવલ—યહાસે લેજા મુઝે જલદીસે અય જાન

૧૮

દાસીયાં—હર મોતીયોંકા સોહેવાલીકા સેહેરા
ગુન્દ લારી માલન ઝમકદાર સેહેરા
સોનેકે કલસ ભરે નગરમે સોહાય રે,
સજે હુએ સીંગાર લગનદાર બંધનવાર,
કુંવર રજવાડે દેસ દેસકે ભર લાએ કંચન થાલ,

૧૮

આયે ઉતાર આરતી ગલે ડાલે મોતનહાર,
ચ દન ચૌક પુરાએ આગન આસન લગન સોહાય,
સાજે ગાજે નઓબત બાજે તાસે ઢોલ નગાર

૧૯

કમલ—ઓ મનહર દીલબર જાના યારાના નીબાહના
મએ તન મન ધન સબ તુજપર વારૂ સાજના
હુએ કુરબા મેરી જા સઓ દીલસે જાનેજા
દીલજાની મેરી ચાહત મેરી ઉલફત
દીલમે રખ સદહા
જાન તેરે જયસે સનમકો જો પાએગે
ગમ સબ ભુલાએંગે ગુલશનમે જાએગે
હમ તુમહારે, તુમ હમારે, હરદમ કહેલાએગે
દીલદારી રખના મેરી, મએ બન જાઉ ચેરી તેરી

૨૦

ખ્વાસે—વાહવા રચા હુએ કયા દઓર આજ
એહ ઉમગ રાગો રગ હુએ યહા નીરાલા
જામ હુએ મુલકા શોર હુએ ગુલકા
કયાહી રાજ હુએ કયા સમાઆજ હુએ,
સાકીયા લા પીલા, મદવાલા પીલા,
વારી વારી જાએ સારી હમ સહેલીયા,
મીલકર સારી નાચે સખીયા
મીલકર ગાએ ગુઇયા
સાગ ધપ, મની નીધ, પસાગમ, નીધપ,
સાધ ધપમ પરે સાની સાપમ

૨૧

નલીની—સ્વામી દુખકે રગમે કરૂં હુ મએ રાર,
ચોરી તેહારીપે બીપતા એહ ભારી હુએ
મય હુ નારી અનારી નાથ તેહારી,
દીલસે હટાવો દુખકા બાર,
માફ કરો મુઝે નાથ મુરારી
ચોરીપે રખીયો પ્યાર

૨૨

દેવલ—આ જારી નીન્દીયા તુ આકયુ ન જા
મેરે પતીકી આખોમે ધુલ મીલ જા,
મેરે છોટેસે પતી તુ સો કયુ ન જા
મેરે જાનેકી તુઝે ખબર હો ન જા
આતી હુ ગુટટુ મએ આતી હુ
માઅસુમ બાલક સુલાતી હુ
ગુટટુકે સાથ મય જાતી હુ
ઇસ શાદીકા મજા ચખાતી હુ

૨૩

તાડકા—બેટા અપના રડુઆ હુવા
છુટવા—ગજબ સીતમ અલમ
જગદેવ—બહુ પહોચ ગઇ મસાનમે
છુટવા—માતાજી એહ કએસી હુઇ
તાડકા—હાએ બેટા બુરી હુઇ
છુટવા—પએસા સાથ લેકે ગઇ
જગદેવ—સબકો દાગ દેકે ગઇ
છુટવા—અમ્મા—
તાડકા—બેટા—
છુટવા—નાક કટ ગઇ સસારમે

૨૪

હુરમણી—સુખી રહો, પીયારે ભઇયા ધનકે ખેવઇયા,
જુગ જુગ જીયો રહેકે શાદમા
બામુરાદ હોને દે, મુજકો શાદ હોને દે,
આસ પુરી હોને દે, દીલકા દાગ ધોને દે
બહેન એહ પ્યારી જાએ બલહારી,
બઢકે હો તોરી ઉમરીયા